



ה"ת 2277/05/15 - יגאל דוגה, שרון עדקי, שיא שי עד בע"מ, אילון דוגה בע"מ נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 2277-05-15 דוגה ואח' נ' מדינת ישראל

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקשים
1. יגאל דוגה
2. שרון עדקי
3. שיא שי עד בע"מ
4. אילון דוגה בע"מ

נגד
המשיבה
מדינת ישראל

ב"כ המבקשים: עו"ד קרן שקד; עו"ד כפיר ממון

ב"כ המשיבה: עו"ד ליאת בכור; עו"ד יונתן גולן

החלטה בעניינו של המבקש 2

1. לפני בקשה מטעם המשיבה להארכת תוקף ההחזקה ברכוש תפוס עד ליום 1.11.15.

ההליכים שקדמו לבקשה

2. בחודש פברואר 2015 נעצרו המבקשים 1-2 לחקירה בחשד כי ביצעו, באמצעות המבקשת 3 ויחד עם אחרים, עבירות שעיקרן הסוואה והסתרה של כספים שמקורם בעבירות, ואשר התקבלו במסגרת עסקאות למכירת חשבוניות מס כוזבות. בהמשך נוסף חשד לפיו המבקשים קיבלו במרמה היתר לרישום במרשם נותני שירותי מטבע, בשל כך שבמסגרת הבקשה לרישום נמסרו פרטיה של המבקשת 4, ובעקיפין, של אשתו של המבקש 1, כמבקשת הרישיון, בעוד שבפועל בעל העסק היה המבקש 1 בעצמו.

3. במהלך חקירת המשטרה נתפסו נכסים שונים, ובהם כסף מזומן והמחאות, וכן הוטלו צווי הקפאה על חשבונות בנק, כלי רכב ונכסי נדל"ן של המבקשים.



4. ביום 3.5.15 עתרו המבקשים לשחרור הרכוש שנתפסו וביטול צווי הקפאת הרכוש.

5. ביום 4.6.15, ניתנה החלטתי בה קבעתי כי המשיבה תהא רשאית להמשיך ולהחזיק ברכוש שנתפס ביחס למבקשים 1, 3 ו- 4 עד ליום 5.7.15, וזאת לאחר שמצאתי כי ישנה תשתית ראייתית מספקת למיוחס להם וכי קיימת אף עילה לתפיסת הרכוש.

אשר למבקש 2, קבעתי כי התשתית הראייתית אשר קיימת בעניינו אינה מספקת לצורך המשך החזקת הרכוש התפוס בכל הנוגע לפרשת הפצת החשבוניות הכוזבות, ואילו ביחס לפרשה שעניינה קבלה במרמה של היתר לרישום במרשם נותן שירותי המטבע, קבעתי כי העבירה אותה ניתן לייחס למבקש 2, היא עבירה לפי סעיף 11ב לחוק איסור הלבנת הון תש"ס- 2000 (**להלן: "חוק איסור הלבנת הון"**), אשר הרשעה בה אינה מקימה עילת חילוט לפי סעיף 21 לאותו החוק. בהתאם הוריתי על שחרור התפוסים השייכים למבקש 2 כאמור באותה החלטה.

6. המשיבה עררה על החלטתי בעניין המבקש 2 ואף המשיבים 1, 3 ו-4 הגישו ערר על ההחלטה לבית המשפט המחוזי. במהלך הדיון בעררים הגיעו הצדדים להסכמה, לאור הצהרת המשיבה בדבר המועד הצפוי של סיום החקירה, לפיה ההחלטה בעניינו של המבקש 2 תעוכב עד ליום 30.6.15 וככל שתידרש החלטה נוספת בעניין הרכוש התפוס, יהיה רשאי כל צד להגיש בקשה מתאימה לבית משפט השלום.

7. ביום 30.6.15 הגישה המשיבה בקשה להארכת תוקף ההחזקה בתפוסים ולעיון חוזר בהחלטה בעניינו של המבקש 2.

8. הדיון בבקשה נדחה מעת לעת לבקשת הצדדים על מנת לאפשר לב"כ המבקשים לעיין בחומר החקירה שהיקפו גדול.

בדיון שהתקיים לפני ביום 10.9.15 הודיעו הצדדים כי הגיעו להסכמה דיונית בעניינם של המבקשים 1, 3 ו-4 וכעת נדרשת הכרעה בבקשה בעניינו של המבקש 2 בלבד.

התשתית הראייתית

9. אין חולק בין הצדדים כי מאז ההחלטה שניתנה ביום 4.6.15 לא חל שינוי בתשתית הראייתית הלכאורית בעניינו של המבקש 2 בכל הנוגע לפרשת הכספים שהתקבלו אצל המבקשים ואשר מקורם בעסקאות שנעשו בחשבוניות כוזבות. משכך אין מקום לעיון חוזר או לשינוי בהחלטתי מיום 4.6.15 בנושא זה.

10. אשר לחשד למרמה בקבלת היתר למתן שירותי מטבע, החידוש המרכזי בחומר הראיות מאז ההחלטה שניתנה ביום 4.6.15 הוא בהודעות שנגבו ממנהל יחידת שירותי המטבע במשרד האוצר, מר יואב צבר, בתאריכים 21.6.15 ו- 27.7.15. שני הצדדים סמכו טענותיהם על הודעות אלה, וכל אחד מן הצדדים טען, על פי תפיסתו, כי ההודעות תומכות בעמדתו. לעמדת המשיבה, ההודעות של מר צבר מחזקות את הראיות לקיומה של מרמה בקבלת היתר



למתן שירותי מטבע על ידי המבקשים. לעמדת המבקשים, ראיות אלה מלמדות שלא היתה מרמה בקבלת ההיתר וכי כל העובדות היו גלויות לכל, לרבות העובדה כי המבקש 1 הוא נותן שירותי המטבע בפועל.

11. מהודעתו של יואב צבר מיום 21.6.15 ניתן ללמוד, כי המבקשת 3 (מכאן ואילך תכונה: "שיא שי-עד") נרשמה בשנת 2005 כנותן שירותי מטבע כאשר המבקש 2 הוא בעל השליטה היחיד בחברה. בשנת 2008 הוגשה בקשה מטעם המבקשת 4 (מכאן ואילך תכונה: "אילון דוגה") לשלוט בשיא שי-עד כנותנת שירותי מטבע, אולם הבקשה לא אושרה. בשנת 2014 שונה ברשם החברות מרשם בעלי המניות של שיא שי-עד, כך שאילון דוגה נרשמה כבעלת מניות בשיא שי-עד, ובחודש יולי 2014 הוגשה בקשה להוספת אילון דוגה כשולטת בעסק של מתן שירותי מטבע, ולהוספת המבקש 1 כמנהל, ואולם הבקשה לא אושרה בשל הרשעותיו הפליליות הקודמות של המבקש 1. עוד עולה מהודעה זו, כי המבקש 1 לא ביקש וממילא לא קיבל מעולם היתר למתן שירותי מטבע. צבר אישר כי ידע שהמבקש 1 עובד אצל שיא שי-עד ואולם עובדה זו לא אפשרה למבקש 1 לשמש נושא משרה בעסק או נותן שירותי מטבע בעצמו. על פי דברי צבר, כאשר ביקר בעסק, המבקש 2 נכח במקום ומבחינתו ועל פי הרישומים, המבקש 2 הוא שהיה נותן שירותי המטבע (אשר אף קיבל היתר כדין לעשות כן).

12. מהודעתו של צבר מיום 27.7.15 עולה כי בחודש ספטמבר 2014 הוגשה לרשויות בקשה לרישומו של המבקש 1 כמנהל פעיל בשיא שי-עד וכן הצהרה על בעלי שליטה הכוללת את שמו של המבקש 1. הבקשה נחתמה על ידי המבקש 2. בחודש נובמבר 2014 שלח צבר מכתב למבקש 2 בו ביקש הסבר מדוע לא הוצהר במסגרת הבקשה על עברו הפלילי של המבקש 1. המבקש 2 השיב בחודש דצמבר 2014 כי אכן הוגשו נגד המבקש 1 כתבי אישום, אולם הוא לא ידע כי למבקש 1 רישום פלילי בשל כך. בחודש פברואר 2015 שלח המבקש 2 את גזרי הדין של המבקש 1 למנהל יחידת שירותי המטבע וכן פרטי זיהוי שונים לרבות של המבקש 1, ונענה כי עליהם להגיש בקשה מסודרת לרישום נושאי משרה. בסופו של יום בקשה כאמור לא הוגשה והמבקש 1 לא קיבל היתר לשמש כנושא משרה בשיא שי-עד.

13. להשלמת התמונה יצוין כי נגבו הודעות נוספות גם מן המבקשים 1 ו-2. המבקש 1 שמר על זכות השתיקה. המבקש 2 נחקר על נושאים שונים, וטען ביחס להתנהלות אל מול הרשויות כי מעולם לא קיבל הודעה על סירוב לרשום את אילון דוגה כבעלת שליטה בשיא שי-עד.

14. חומר הראיות החדש שנוסף מלמד כי אמנם נעשו ניסיונות גלויים לשלב את המבקש 1 באופן רשמי כנושא משרה בשיא שי-עד. ניסיונות אלה נדחו על ידי הרשות המוסמכת, לנוכח עברו הפלילי של המבקש 1. נסיבות אלה חידדו אצל המבקש 1 את ההבנה כי סיכויו לזכות בהיתר למתן שירותי מטבע קלושים, ומכאן הצורך להסתיר את זהותו כבעל ההיתר למתן שירותי מטבע, כפי שעמדתי על הדברים בסעיפים 17-22 להחלטתי מיום 4.6.15.

15. אין בידי לקבל את טענת ב"כ המבקשים לפיה רישום שמו של המבקש 1 על גבי חלק מן הבקשות שהוגשו לרשות המוסמכת והידיעה בזמן אמת כי המבקש 1 עבד אצל שיא שי-עד, מפיגות כל חשש למרמה. לא ניתן לקבל גישה לפיה המסמכים הרשמיים הם נטולי כל משמעות, בפרט כאשר עסקין בבקשות בנושא משיק שהוגשו ונדחו קודם



לכן על ידי הרשות. הדברים באים לביטוי ברור בהודעתו של יואב צבר מיום 21.6.15 עמ' 3 שורות 22-26:

"אני ידעתי שיגאל עובד בשיא שי עד הוא היה שם עם עדקי. אני עשיתי שם ביקורת להבין איך פועל העסק וביקורת נוספת כאשר לקחנו משם את כל החומרים. אני ידעתי שהוא עובד שם אבל שאני הייתי שם היה שם שרון עדקי שהוא הבעלים. [מ]בחינתי מי שהיה בעל העסק ומי שקיבל אישור לפעול תחת שיא שי עד זה שרון עדקי בלבד. זה שראיתי שיגאל עובד שם זה לא מאפשר ולא מאשר ליגאל לקבל רישיון כנותן שירותי מטבע ולא לשמש כנושא משרה והוא גם לא ביקש".

המסגרת המשפטית

16. חומר הראית שהתווסף חיזק את החשד כי המבקש 1 קיבל במרמה ובשל מצג שווא, היתר למתן שירותי מטבע ושימש נושא משרה בשיא שי- עד.

17. חומר ראיות זה אף חיזק את החשד, כי המבקש 2 ביצע מעשים, אשר המחוקק ראה לייחד להם נורמה אוסרת ספציפית בהוראת סעיף 11ב לחוק איסור הלבנת הון.

כאמור בהחלטתי מיום 4.6.15, הוראה עונשית זו אין בצידה סמכות חילוט על פי החוק, שכן סמכות חילוט קמה רק בהרשעה על פי סעיפים 3 ו- 4 לחוק, ביחס לעבירת מקור המפורטות בתוספת הראשונה לחוק, ואשר הוראת סעיף 11ב אינה נמנית עליהן.

18. על אף האמור, בחינה נוספת של חומר הראיות שהובא לעיוני בעבר, לאורו של חומר הראיות הנוסף אשר התחדש מאז החלטתי הקודמת, מלמדת, כי לבד מן העבירה לפי סעיף 11ב לחוק איסור הלבנת הון, עולה חשד מבוסס, כי המבקש 2 היה שותף בעצמו גם לעבירת המרמה שבוצעה על ידי המבקש 1, שכן, כפי שעולה מתוך הודעותיו של יואב צבר, המבקש 2 נטל חלק ממשי במצג השווא שהוצג אל מול הרשות המוסמכת, לפיו הוא ורק הוא נותן שירותי המטבע, בעוד שבפועל המבקש 1 היה שותפו לכל דבר ועניין.

19. ודוק, קיומה של נורמה אוסרת ספציפית אינה מוציאה מכלל אפשרות החלתה של נורמה אוסרת כללית; בהתאם להוראות סעיף 186 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב- 1982, ניתן להרשיע נאשם בשל כל אחת מן העבירות שאשמתו בהן נתגלתה מן העובדות שהוכחו לפני בית המשפט, ברם לא ניתן להטיל אלא עונש אחד בגין אותו מעשה. מכאן, שאין כל מניעה לייחס למבקש 2 עבירה של קבלת דבר במרמה, או עבירה הנגזרת ממנה, לצדה של עבירה לפי סעיף 11ב לחוק איסור הלבנת הון. קיימת תשתית ראייתית מספקת לשלב זה בעניינו של



המבקש 2 ביחס לשתי העבירות.

20. משנמצא כי קיימת תשתית ראייתית מספקת הקושרת את המבקש 2 כשותף לעבירת המרמה בקבלת היתר למתן שירותי מטבע, אין מקום להגיע בעניינו לתוצאה שונה מן התוצאה שנקבעה בעניינו של המבקש 1, וזאת כאמור בסעיפים 23-28 ו- 31-36 להחלטתי מיום 4.6.15.

21. סיכומם של דברים, אני מקבלת את הבקשה ביחס למבקש 2 ומורה על הארכת תוקף ההחזקה בתפוסים השייכים לו וצווי ההקפאה שניתנו ביחס לרכוש השייך לו עד ליום 1.11.15, זאת בשים לב לכך שמדובר בהארכה לתקופה שאינה ארוכה הצפויה להסתיים בעד כחודש ימים, וכן בשים לב להצהרת הצדדים כי הליך השימוע טרם הגשת כתב אישום צפוי להתקיים כבר בימים הקרובים.

22. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, י"ד תשרי תשע"ו, 27 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.